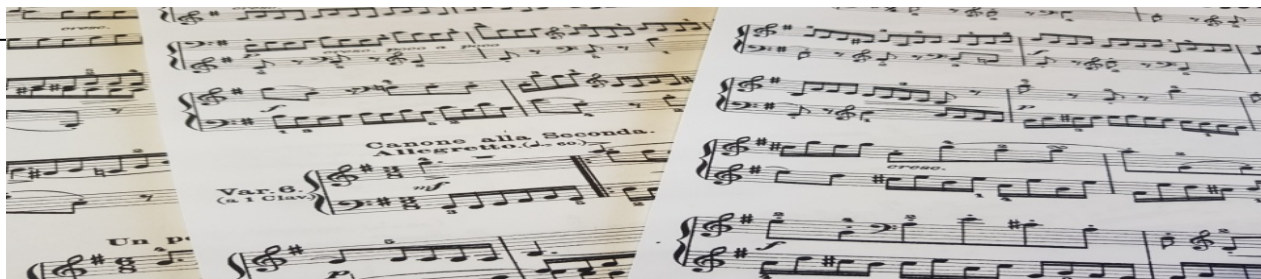

Associació Amics de les Matinals Musicals de Rusquelles

Diumenge, 2 de febrer de 2025, a les 12h, a l'Espai Montseny de Viladrau.

TRIO GUILLAMÍ

Pep Pérez

Piano

Alfred Cots

Violí

Mariona Tuset

Violoncel

BREU CURRICULUM DEL TRÍO GUILLAMÍ

No és el primer cop que tenim el privilegi de sentir aquest excel·lent trio a les Matinals Musicals de Rusquelles que sempre ens han delectat amb les seves interpretacions com a solistes.

El trio format pels tres manresans Pep Pérez, Mariona Tuset i Alfred Cots, s'inicia al 2008 amb la finalitat de crear un grup estable de cambra de formació clàssica resident a la Catalunya central.

Tot i pertànyer a diferents generacions, comparteixen una visió única i inequívoca sobre la interpretació, orientada cap al més clar romanticisme, privilegiant, per sobre de tot, la música expressada amb tota la seva força i emoció.

Aquest fet no és gens fortuït, atés que els tres membres han coincidit sempre dins del mateix cercle, tant a nivell personal com professional, han participat junts en molts projectes previs i tots tres venen d'una mateixa escola i corrent musical. És per això que l'afinitat i empatia que els uneix es deixa escoltar i es fa palesa en tots els concerts que han realitzat en diverses sales i auditoris del territori català.

PROGRAMA

Trio per a piano en Sol Major L5 - Claude Debussy

És una peça cambrística per violí, cel.lo i piano composta el 1880 quan el músic tenia 18 anys. La partitura manuscrita està dedicada a Emile Durand. En el moment de la composició Debussy residia a Fiesole (Itàlia), amb Nadezhda von Meck, cèlebre mecenes i protectora de Txaikovski, als fills de la qual donava classes de piano.

Aquest Trio és la seva primera composició de música de cambra i considerada la seva primera obra de més extensió. Com a obra primerenca es percep l'influència de compositors com Cesar Frank, Robert Schumann i Jules Massenet, admirats pel jove Debussy.

L'estrena de l'obra va tenir lloc a la residència de Madame von Meck en la interpretació de Debussy, al piano, Vladislav Pachulsky al violí i Piotr Danilchenko al violoncel.

L'obra està formada per quatre moviments:

- I. Andantino con moto allegro, en Sol Major
- II. Scherzo. Intermezzo – Moderato con allegro, en Si menor, amb el trio en Si Major
- III. Andante espressivo, en Sol Major
- IV. Finale. Appassionato, en Sol menor → Sol major

Achille Claude Debussy (Saint-Germain-en-Laye, 1862 - París, 1918) Fou un dels compositors francesos més influents de finals dels XIX i principis del XX. Alguns autors el consideren el primer compositor impressionista, però ell refusava aquest apel·latiu.

Nascut al si d'una família de recursos modestos i escassa participació cultural, va mostrar prou talent per ser admès als deu anys al Conservatori de París. Inicialment estudià piano però va trobar la seva vocació en la composició d'avantguarda. Va aconseguir fama internacional el 1902, quan tenia quasi 40 anys.

Destaquen les seves obres orquestrals, Preludi a la migdiada d'un faune 1894, Nocturns, 1899 i Imatges 1912.

----- 000 -----

Trío élégiaque en Re menor n2, op. 9 - Rachmàninov.

Va ser compost el 1893 en memòria de P. I. Chaikovski 1893, conseqüència de la profunda impressió que li va provocar la mort del que havia sigut el seu mentor i amic. L'estrena va tenir lloc el gener de 1894 amb el mateix Rachmàninov al piano, Yuly Konyus al violí y Anatole Brandukov al cel·lo. Anys després el músic va revisar l'obra i va canviar la sexta variació del segon moviment. Una última revisió va publicar-se a la Unió Soviètica el 1950.

L'obra està estructurada en tres moviments:

- I. Moderato
- II. Quasi variazione.
- III. Allegro risoluto

El primer moviment comença amb un to fosc i al final es transforma en quelcom més violent. El segon moviment consisteix en variacions sobre un primer tema. El moviment final tot i ser més curt està dominat per una part per a piano molt punyent i dramàtica.

L'obra és similar al trío en La menor de Txaikovski.

Serguéi Vasílievich Rachmáninov (en rus: Серге́й Васи́льевич Рахма́нинов; Semiónovo, 1873 - 1873 Beverly Hills). Compositor i director d'orquestra rus, va ser un dels últims grans compositors post-romàntics europeus i considerat un dels pianistes més influents del segle XX. Fill d'una família de musics, començà a tocar el piano a l'edat de quatre anys. El 1892 va graduar-se al Conservatori de Moscou quan ja havia escrit varies peces per a piano i per orquestra. Conseqüència de la pèssima crítica de la seva Simfonia n1, va caure en una depressió fins que, quatre anys després, va completar el seu Concert per a piano n2, que el 1901 fou rebut amb molt entusiasme. Durant els següents setze anys va dirigir al Teatre Bolshoi, va viure a Dresde i va fer la seva primera gira pels Estats Units.

Després de la Revolució russa ell i la seva família van deixar Rússia i es van establir a Nova York.

Entre el 1918 i el 1943 va escriure només sis obres entre les quals destaquen la Rapsodia per a un tema de Paganini, la Tercera Simfonia i les Danses simfòniques. El 1942 degut a la seva mala salut es traslladà a Beverly Hills. Un mes abans de traspasar va obtenir la ciutadania nord-americana.

Signat: *Allegro ma non troppo.*

Col·laboren:

